ଏଲିୟା—ସଂଖ୍ୟା ବାରୋଟି

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପତ୍ୟକା ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ

Jeff Pippenger
2023-10-17

ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ। ଏଲିୟା ଆହାବଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ, ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ବର୍ଷା ହେବ ନାହିଁ।

> ଗିଲିଆଦର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିବା ତିଶ୍ବୀୟ ଏଲିୟା ଆହାବଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ, ସେହି ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବନ୍ତ ଅଛନ୍ତି; ମୋର କଥା ଅନୁସାରେ ଛାଡ଼ି, ଏହି ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ନ ଶିଶିର ପଡ଼ିବ, ନ ବର୍ଷା ହେବ।" ୧ ରାଜାବଳୀ ୧୭:୧।

ଲୂକର ପୁସ୍ତକରେ କ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମକୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ, ସେହି ତିନି ବର୍ଷ ବାସ୍ତବରେ ତିନି ଓ ଆଧା ବର୍ଷ ଥିଲା।

> ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହେ, କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନିଜ ଦେଶରେ ଗ୍ରହୀତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏଲିୟାଙ୍କ ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲରେ ଅନେକ ବିଧବା ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ରହିଲା, ଏବଂ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହା ପାଖକୁ ମଧ୍ୟ ଏଲିୟା ପଠାଯାଇନଥିଲେ, କେବଳ ସିଦୋନର ସାରେପ୍ତା ନଗରରେ ବସୁଥିବା ଜଣେ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଛାଡ଼ି। ଲୂକ 4:24–26।

ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ଆହାବ ଓ ଯେଜେବେଲଙ୍କ ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା; ଏହିପରି ଏହା ୫୩୮ ରୁ ୧୭୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସାଢ଼େ ତିନି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ବର୍ଷକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଥିଆଟୀରାର ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯେଜେବେଲ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପାପତ୍ୱ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗମାନଙ୍କ ଦରମ୍ୟାନ ଶାସନ କରିଥିଲା।

> ତଥାପି ମୁଁ ତୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କଥା ରଖିଛି, କାରଣ ତୁମେ ସେହି ଯେଜେବେଲ ନାମକ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସହନ କରୁଛ, ଯେ ନିଜକୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି କହେ, ଏବଂ ମୋର ଦାସମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାକୁ ଓ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବଳି ଦିଆଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଶିଖାଏ ଓ ପ୍ରଲୋଭିତ କରେ। ଏବଂ ମୁଁ ତାକୁ ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରରୁ ମନଫେରାଇବା ପାଇଁ ସମୟ ଦେଇଥିଲି; କିନ୍ତୁ ସେ ମନଫେରାଇଲା ନାହିଁ। ଦେଖ, ମୁଁ ତାକୁ ଶଯ୍ୟାରେ ପକାଇଦେବି, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହା ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମହାକ୍ଳେଶରେ ପକାଇଦେବି, ଯଦିନା ସେମାନେ ନିଜ କର୍ମରୁ ମନଫେରାନ୍ତି। ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରିବି; ଏବଂ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ସେହିଜଣେ, ଯିଏ ଅନ୍ତଃକରଣ ଓ ହୃଦୟକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:20–23।

ଏଲିୟାଙ୍କ ଦିନରେ ଇଜେବେଲଙ୍କୁ "ମନଫେରାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ" ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ଥିଲା, ଏବଂ ପାପାଳ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରେ ୫୩୮ ରୁ ୧୭୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବର୍ଷ ଥିଲା। ଇଜେବେଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିବା ଯୁରୋପର ରାଜାମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତି ହେଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶର ଶୟ୍ୟାରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ। ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରେ ଏମିତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେମାନେ କ୍ଲେଶର ଶୟ୍ୟାରେ ନିକ୍ଷେପିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବେ। କ୍ଲେଶର ଶୟ୍ୟାରେ ନିକ୍ଷେପିତ ହେବାବେଳେ, ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ କିମ୍ବା ଅବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁର ପରିଣାମ ସେମାନଙ୍କର "କର୍ମ" ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କର କ୍ଲେଶର ଶୟ୍ୟା ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ଜୀବନ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। ସେମାନଙ୍କର କ୍ଲେଶର ଶୟ୍ୟା ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧର ଶେଷ ଦିଗକୁ, ଏଲିୟା ସରେପ୍ତା ଛାଡ଼ି ଆହାବଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ କର୍ମେଲ ପର୍ବତକୁ ଡାକିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ସମାପ୍ତ ହେବ।

> “ମଣ୍ଡ ଳୀର ନିର୍ଯାତନା 1260 ବର୍ଷର ସମଗ୍ର ଅବଧି ଜୁଡ଼ି ଚାଲି ନଥିଲା। ଈଶ୍ୱ ର ନିଜ ପ୍ର ଜାଙ୍କ ପ୍ର ତି କୃପାବଶତଃ ସେମାନଙ୍କ ର ଅଗ୍ନି ମୟ ପରୀକ୍ଷ ାର ସମୟକୁ ସଂକ୍ଷ ିପ୍ତ କରିଦେଲେ। ମଣ୍ଡ ଳୀ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ‘ମହା କେ ୢଶ’ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବବାଣୀ କରୁଥିବା ବେଳେ, ତ୍ର ାତା କହିଥିଲେ: ‘ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ଷ ିପ୍ତ କରାଯାଇନଥାନ୍ତ ା, ତେବେ କୌଣସି ଶରୀର ରକ୍ଷ ା ପାଇନଥାନ୍ତ ା; କିନ୍ତୁ ଚୟିତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ଷ ିପ୍ତ କରାଯିବ।’ ମାଥିଉ 24:22। ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋ ଳନର ପ୍ର ଭାବ ଦ୍ୱ ାରା, 1798 ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଯାତନାର ଅବସାନ ଘଟିଲା।” The Great Controversy, 266, 267.

ପାପାସୀ ପାଇଁ “କ୍ଲେଶର ଶଯ୍ୟା”ର ବିଚାର “ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରିବ,” କିନ୍ତୁ “କ୍ଲେଶର ଶଯ୍ୟା”ର ବିଚାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନର ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା, ଯେପରି ସାରେଫତର ବିଧବାଙ୍କ ପୁଅର ମୃତ୍ୟୁରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି।

> ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ପରେ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ସେହି ଗୃହସ୍ୱାମିନୀ ନାରୀର ପୁଅ ରୋଗୀ ହେଲା; ଏବଂ ତାହାର ରୋଗ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ହେଲା ଯେ, ତାହାର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଶ୍ୱାସ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ। ସେ ଏଲିୟଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣିଷ, ତୁମ ସହିତ ମୋର କ'ଣ ସମ୍ପର୍କ? ତୁମେ କି ମୋର ପାପକୁ ସ୍ମରଣକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏବଂ ମୋର ପୁଅକୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଛ? ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ ପୁଅକୁ ମୋତେ ଦିଅ। ତେବେ ସେ ତାହାକୁ ତାହାର କୋଳରୁ ନେଇ, ଯେଉଁ ଉପର ଘରରେ ସେ ବସୁଥିଲେ ସେଠାକୁ ଉଠାଇ ନେଲେ, ଏବଂ ନିଜ ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ଶୁଇଁଦେଲେ। ପରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ରହୁଛି, ସେହି ବିଧବାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କି ତୁମେ ତାଙ୍କର ପୁଅକୁ ମାରି ଅପମଙ୍ଗଳ ଆଣିଛ? ତା'ପରେ ସେ ଶିଶୁଟିର ଉପରେ ତିନିଥର ନିଜକୁ ପ୍ରସାରିତ କରି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନୟ କରୁଛି, ଏହି ଶିଶୁର ପ୍ରାଣ ପୁଣି ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲିୟଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ; ଏବଂ ଶିଶୁଟିର ପ୍ରାଣ ପୁଣି ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଫେରିଆସିଲା, ଏବଂ ସେ ଜୀବିତ ହେଲା। ତେବେ ଏଲିୟ ସେହି ଶିଶୁଟିକୁ ନେଇ, ଉପର ଘରରୁ ଘରଭିତରକୁ ତଳକୁ ଆଣି, ତାହାର ମାତାଙ୍କୁ ଦେଲେ; ଏବଂ ଏଲିୟ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ ପୁଅ ଜୀବିତ ଅଛି। ସେହି ନାରୀ ଏଲିୟଙ୍କୁ କହିଲା, ଏବେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଜାଣୁଛି ଯେ, ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣିଷ, ଏବଂ ତୁମ ମୁଖରେ ଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ। 1 ରାଜାବଳୀ 17:17–24।

ବିଧବା ଚିହ୍ନଟ କଲେ ଯେ, ଏଲିୟ “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ,” କାରଣ “ଯେହୋବାଙ୍କ ବାକ୍ୟ” ଯାହା ତାଙ୍କର ଶିଶୁକୁ ପୁନଃ ଜୀବନ ଦେଇଥିଲା, ସେହି ବାକ୍ୟ “ସତ୍ୟ” ଥିଲା। ଏଲିୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧବାଙ୍କ ପୁଅ ଉପରେ ନିଜକୁ ତିନି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରସାରିତ କରିବାର ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବିଧବା, ଏଲିୟଙ୍କ ମୁଖରେ ଥିବା “ବାକ୍ୟ”କୁ “ସତ୍ୟ” ବୋଲି ବୁଝିଥିଲେ। ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ ‘ଏମେଥ’କୁ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ “ସତ୍ୟ” ବୋଲି ଅନୁଦିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା ଇବ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଓ ଶେଷ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ଶକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ ମୃତମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ଜୀବନକୁ ଫେରାଇ ପାରନ୍ତି।

ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟମାନେ, ଅବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି, ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପରୀକ୍ଷାକାଳୀନ “ଅବକାଶ” ମଧ୍ୟରେ, “କ୍ଲେଶର ଶଯ୍ୟା” ନାମକ ବିଚାରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ। ଯେ ବର୍ଗ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିବା ଏବଂ ପୌରାଣିକ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷାମତ ପ୍ରଚାର କରିଥିବା ସେହି ବେଶ୍ୟାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲା, ସେହି ବର୍ଗର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ପରିଣାମ ହେଲା। ଅନ୍ୟ ବର୍ଗଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ଏଲିୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ଏବଂ “ସତ୍ୟ”ର ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଜୀବନ ଦିଆଗଲା।

ବିଧବା ଏଲିୟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଜଳ ଆଣିବାକୁ ଏବଂ କିଛି ରୁଟି ଦେବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ବଚନ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଥୁଆଟୀରାର ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। (ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟଣୀୟ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଏଲିୟ ବିଧବାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ଖୁଆଇବାକୁ, ଏବଂ ତାହାପରେ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ଓ ନିଜକୁ ଖୁଆଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି, ସେଠାରେ ଯାହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ ତାହା ହେଉଛି—ଏଲିୟ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଭୋଜନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ସେହିଁ ପ୍ରଥମେ ସନ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ କଳିସିଆ।) ଆମକୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭଠାରୁ ଶେଷରେ ଅଧିକ ବଡ଼ ଥିଲା।

> ଥ୍ୟାଟୀରାର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଯାହାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସଦୃଶ, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ପାଦ ସୁଶୋଧିତ ପିତଳ ସମାନ, ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରେମ, ସେବା, ବିଶ୍ୱାସ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ; ଏବଂ ଶେଷର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମରୁ ଅଧିକ ଅଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:୧୮, ୧୯।

ପାପାସନକୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବା ପାଇଁ ଯେ "ଅବକାଶ" ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି "ଅବକାଶ" ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନେ ଭଲ "କାର୍ଯ୍ୟ" ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ "ପ୍ରଥମତଃ ଅଧିକ" ଥିଲା। "ଅବକାଶ" ଶେଷ ପାଇଁ ଆସୁଥିବାବେଳେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଂଶୋଧନର ପ୍ରଭାତତାରାଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ଯିଏ ପାପାସନକୁ ଆଉ ସହିବା ନୁହେଁ ବୋଲି କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯେହେତୁ ସେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ "ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାକୁ ଓ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ" ଶିଖାଉଥିଲା।

> ଯେ ଜୟ କରେ ଏବଂ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରେ, ତାହାକୁ ମୁଁ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର ଦେବି। ଏବଂ ସେ ଲୋହର ଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବ; କୁମ୍ଭକାରର ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗିଯିବେ; ଯେପରି ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛି। ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ପ୍ରଭାତ ତାରା ଦେବି। ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ, ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:26–29.

ପାପାସନକୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବା ପାଇଁ ଯେ "ସମୟ" ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହାର ଆରମ୍ଭରେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର "କେତେକ କଥା" ଥିଲା; କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ଯେଜେବେଲକୁ, "ଯେ ନିଜକୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି କହେ, ଏବଂ ମୋର ସେବକମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାକୁ ଓ ମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ବଳିଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଶିଖାଇବା ଓ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବାକୁ" ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି "ସମୟ"ର ଶେଷରେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟମାନେ ପାପାସନକୁ ତାହାର ପ୍ରଲୋଭନ ଚାଲୁ ରଖିବାକୁ ଆଉ ସହିବେ ନାହିଁ।

> "ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଇଂଲଣ୍ଡରେ 'ଧର୍ମସଂଶୋଧନର ପ୍ରଭାତ-ତାରା' ଉଦିତ ହେଲା।" ଜନ୍ ୱିକ୍ଲିଫ୍ କେବଳ ଇଂଲଣ୍ଡ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସମଗ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଜଗତ ପାଇଁ ସଂଶୋଧନର ଅଗ୍ରଦୂତ ଥିଲେ। ରୋମ ବିରୋଧରେ ସେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସେହି ମହାନ ପ୍ରତିବାଦ କେବେ ମଧ୍ୟ ନିରବ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା ନାହିଁ। ସେହି ପ୍ରତିବାଦ ଏମିତି ଏକ ସଂଘର୍ଷର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଲା, ଯାହାର ପରିଣାମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର, ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର, ଏବଂ ଜାତିମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିରେ ହେବାକୁ ଥିଲା।" The Great Controversy, 80.

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସମାନେ ଯେ ଖାଦ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେହିଟା ହେଉଛି ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷାବଳୀ କିମ୍ବା ସନ୍ଦେଶ। ବ୍ୟଭିଚାର ହେଉଛି, କଳିସିଆ ନିଜ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ଶିକ୍ଷାବଳୀର ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରୟୋଗ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା। ଯେ "ସମୟ" ଯେଜେବେଲଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ କଳିସିଆ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଗଲା।

> ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ମରୁଭୂମିକୁ ପଳାଇଗଲା, ଯେଉଁଠାରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷଣ କରାଯାଉ.... ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ଗରୁଡ଼ର ଦୁଇଟି ପାଖ ଦିଆଗଲା, ଯେଣୁ ସେ ସର୍ପର ସମ୍ମୁଖରୁ ମରୁଭୂମିରେ ତାହାର ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଉଡ଼ିଯାଇପାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଏକ କାଳ, କାଳଗୁଡ଼ିକ, ଓ ଅର୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷିତ ହୁଏ। ଏବଂ ସର୍ପ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପଛରେ ନିଜ ମୁଖରୁ ନଦୀସଦୃଶ ଜଳ ବାହାର କରିଦେଲା, ଯେଣୁ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ବନ୍ୟାରେ ବୁଡ଼ାଇ ନେଇଯାଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ନିଜ ମୁଖ ଖୋଲିଦେଇ ସେହି ବନ୍ୟାକୁ ଗିଳିନେଲା, ଯାହା ଅଜଗର ନିଜ ମୁଖରୁ ବାହାର କରିଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:6, 14–16.

ଯେଜେବେଲ୍ ଏବଂ ଆହାବଙ୍କ ନିର୍ଯାତନାର ସମୟରେ, ଓବଦିୟା ପାପୀୟ ଶାସନର ସମୟରେ ଅରଣ୍ୟ ଯେ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା, ତାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ।

> ଆହାବ ତାହାର ଗୃହର ଅଧିକାରୀ ଓବଦିୟାଙ୍କୁ ଡାକିଲା। (ଓବଦିୟା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ କରୁଥିଲେ; କାରଣ ଏପରି ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଇଯେବେଲ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମୂଳ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଓବଦିୟା ଏକ ଶତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ନେଇ ପଚାଶ ପଚାଶ କରି ଗୋଟିଏ ଗୁହାରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ରୁଟି ଓ ପାଣି ଦେଇ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ।) ୧ ରାଜାବଳୀ 18:3, 4.

ଗୁହାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପଚାଶ ପଚାଶ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ରଖିବାରେ ଓବଦ୍ୟାହଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ସେହି ଅରଣ୍ୟସ୍ଥାନର ପ୍ରତୀକ ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ—ସେମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପାପାସୀର ଶିକ୍ଷାମତ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ୟୁରୋପର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ତାହାର ବେଶ୍ୟାଚାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ସେହି ଅପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ଯେ ସମୟଖଣ୍ଡରେ ଏଲିୟାହଙ୍କୁ ଯିଜେବେଲ ଓ ଆହାବଙ୍କ ଠାରୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସାରେପ୍ତାର ବିଧବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡଟିଏ ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ମଣ୍ଡଳୀ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଗଲା; ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ତାହା ଓବଦ୍ୟାହଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା।

ହିବ୍ରୁ ଭାଷାରେ "ଜାରେଫଥ୍" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ସାରେପ୍ତାରେ ଏଲିୟାଙ୍କ ଲୁଚି ରହିବାର ସ୍ଥାନର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶୋଧନ। ଯେଜେବେଲଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଏଲିୟା ଓବଦିୟାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଆହାବଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ କର୍ମେଲକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ।

> ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଓବଦିୟା ପଥରେ ଥିଲେ, ଦେଖ, ଏଲିୟା ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ; ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ, ଓ ମୁହଁ ନମାଇ ପଡ଼ି କହିଲେ, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏଲିୟା, ଆପଣ କି ସେହି?" ସେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ସେହି; ଯାଅ, ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୁହ, 'ଦେଖ, ଏଲିୟା ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି।'" 1 Kings 18:17, 18.

ସାରେପ୍ତାର ବିଧବା ସହ ଏଲିୟାହଙ୍କର ସମୟ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଏଲିୟାହ ଓ ବିଧବାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ, ସେ ଦୁଇଟି କାଠି କୁଢ଼ୁଥିଲେ, କାରଣ ସେ ମରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ। ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ବିଧବା ଗିର୍ଜାକୁ ସୂଚାଏ, ଏବଂ ସେ ମରୁଭୂମିରେ ଥିବା ସେହି ଗିର୍ଜାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ମରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିଲା।

> ସାର୍ଦ୍ଦିସ୍ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଯିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାତ ଆତ୍ମା ଓ ସାତ ତାରାକୁ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ, ଯେ ତୁମର ଏକ ନାମ ଅଛି ଯେ ତୁମେ ବଞ୍ଚି ଅଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୃତ। ସଚେତନ ହୁଅ, ଏବଂ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି ଓ ମରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଢ଼ କର; କାରଣ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପାଇନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:1, 2।

ସେ "ଦୁଇଟି କାଠି ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ", ଏବଂ ଏଲିୟା ତାଙ୍କୁ ବାଧା ଦେବାବେଳେ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଥିଲେ।

> ତାହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ଉଠ, ସିଦୋନର ଅଧୀନସ୍ଥ ସାରେଫତକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କର; ଦେଖ, ତୁମକୁ ପୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ସେଠାରେ ଜଣେ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛି। ତେଣୁ ସେ ଉଠି ସାରେଫତକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ସେ ନଗରର ଦ୍ୱାରକୁ ପହଞ୍ଚିବାବେଳେ, ଦେଖ, ସେହି ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ସେଠାରେ କାଠି ଉଠାଉଥିଲେ; ସେ ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ପିଇବା ପାଇଁ ଏକ ପାତ୍ରରେ ଅଳ୍ପ ଜଳ ଆଣିଦିଅ। ସେ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆଣିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ତୁମ ହାତରେ ଏକ ଛୋଟ ଟୁକୁଡ଼ିଆ ରୁଟି ମଧ୍ୟ ଆଣିଦିଅ। ତାହାରେ ସେ କହିଲେ, ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜୀବନର ଶପଥ, ମୋ ପାଖରେ ଏକଟି ପିଠା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ; କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାଡ଼ାରେ ଏକ ମୁଠି ମାଣ୍ଡିଆ ଅଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ କୁଝାରେ ଅଳ୍ପ ତେଲ ଅଛି; ଏବଂ ଦେଖ, ମୁଁ ଦୁଇଟି କାଠି ଉଠାଉଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଘରକୁ ଯାଇ ମୋ ପାଇଁ ଓ ମୋ ପୁଅ ପାଇଁ ତାହା ପକାଇବି, ଯେଣୁ ଆମେ ତାହା ଖାଇ ମରିଯିବୁ। 1 ରାଜାବଳୀ 17:8–12।

ସାରେଫାର ବିଧବା "ଦୁଇଟି କାଠି" ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ। ସେହି ବିଧବା ଯେଜେବେଲଙ୍କ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଆଟିରାର ଇତିହାସକାଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ଉଠାଯିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସହିତ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ସିଂହାସନମାନଙ୍କ ୁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ୁ ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ପାଇଁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଇଁ ଯେମାନଙ୍କ ର ଶିରଛେଦ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ର ଆତ୍ମ ାମାନଙ୍କ ୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ କିମ ୍ବା ତାହାର ମୂର୍ତ୍ ତିକୁ ଉପାସନା କରିନଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜ କପାଳ ଉପରେ କିମ ୍ବା ନିଜ ହାତରେ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ର ହଣ କରିନଥିଲେ;

ଏବଂ ସେମାନେ ଜୀବିତ ହେଲେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ମୃତମାନେ ସେହି ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ନହେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହେଲେ ନାହିଁ। ଏହାହିଁ ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ। ଧନ୍ୟ ଏବଂ ପବିତ୍ର ସେ, ଯାହାର ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ଅଂଶ ଅଛି; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଯାଜକ ହେବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କରିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 20:4–6।

ବିଧବା ସର୍ଦ୍ଦିସ୍‌ରେ ଥିବା ସେହି ଅଳ୍ପକେତେକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଠାରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କୁ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ସାର୍ଦିସରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖରେ କେତେକ ନାମ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଅଶୁଚି କରିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ସହିତ ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଚାଲିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ। ଯେ ଜୟ କରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ରରେ ପରିଧାନ କରାଯିବ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ନାମକୁ ଜୀବନ-ପୁସ୍ତକରୁ କେବେ ମିଛାଇ ଦେବିନାହିଁ, ବରଂ ମୋର ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ତାଙ୍କର ଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାର ନାମ ସ୍ୱୀକାର କରିବି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:4, 5.

ଥୁଆଟୀରାର ଚତୁର୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଥିବା, ବିଧବାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା, ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଚମ ମୋହରରେ ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ପଞ୍ଚମ ମୋହରଟି ଖୋଲିଲେ, ମୁଁ ବେଦୀର ତଳେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଧାରଣ କରିଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ ବଧ କରାଯାଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ପବିତ୍ର ଓ ସତ୍ୟମୟ, ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ରକ୍ତର ବିଚାର ଓ ପ୍ରତିଶୋଧ କରିବାକୁ ଆଉ କେତେଦିନ ବିଳମ୍ବ କରିବ? ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ, ସେମାନେ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତୁ, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହଦାସମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ହତ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ସଂଖ୍ୟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୬:୯–୧୧।

ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ସହିଦମାନଙ୍କୁ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେପରି ସେମାନେ ବଧ ହୋଇଥିଲେ, ସେହିପରି ପାପାଲ ପକ୍ଷର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦଳର ସହିଦମାନେ ବଧ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସମାଧିରେ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତୁ। ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପାପାଲ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଶେଷରେ ପାପାଲ ପକ୍ଷର ବିଚାର ହେବ; କିନ୍ତୁ ସେହି ନ୍ୟାୟ ତାହାବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ଆଇନ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ପାପାଲ ପକ୍ଷର ସହିଦମାନଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ନାହିଁ। ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ପାପାଲ ପକ୍ଷ ଉପରେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ସହିଦମାନଙ୍କର ଅନୁରୋଧକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଦୁଇଟି ଅଂଶ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ କରିଛନ୍ତି।

"ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଗଲାବେଳେ, ପ୍ରକାଶକ ଯୋହନ ଦର୍ଶନରେ ବେଦୀର ତଳେ ସେହି ସମୂହକୁ ଦେଖିଲେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବଧ ହୋଇଥିଲେ। ଏହା ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ସତ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକାଯାଏ। [ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–5, ଉଦ୍ଧୃତ।]" Manuscript Releases, volume 20, 14.

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଏକରୁ ପାଞ୍ଚ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଓ ଚାରି ପଦର ଦୁଇଟି ସ୍ୱରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱରଟି ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିଆସିବାର ଆହ୍ୱାନ, ଏବଂ ଏହା ରବିବାର-ନିୟମଜନିତ ନିର୍ଯାତନାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳକୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ। ସେ ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରାର ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ମଧ୍ୟ ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର ଆରମ୍ଭସ୍ଥଳରେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି।

"[ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 6:9–11 ଉଦ୍ଧୃତ]। ଏଠାରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟମାନ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତବରେ ସେ ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା କଥା ନୁହେଁ, ବରଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଗୋଟିଏ କାଳପରିଚ୍ଛେଦରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା କଥା ଥିଲା।"

"ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:1–4 ଉଦ୍ଧୃତ।" ମାନୁସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ରିଲିଜେସ୍, ଖଣ୍ଡ 20, 197.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମରୁ ଚତୁର୍ଥ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ।

> ଏବଂ ସେ ସପ୍ତମ ମୋହରଟି ଖୋଲିବା ସହିତ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଧଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୀରବତା ରହିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସାତ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାତଟି ତୂରୀ ଦିଆଗଲା। ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଦୂତ ଆସି ବେଦୀ ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପପାତ୍ର ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଧୂପ ଦିଆଗଲା, ଯେପରି ସେ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦୀ ଉପରେ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତୁ, ଯାହା ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା। ଏବଂ ଧୂପର ଧୂଆଁ, ଯାହା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ଥିଲା, ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଉପରକୁ ଉଠିଗଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:1–4।

ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ସହିଦମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା, ଯେଉଁମାନେ ପଞ୍ଚମ ମୋହରରେ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଥିବା ସେହି ବେଶ୍ୟା ଉପରେ ଈଶ୍ୱର ନ୍ୟାୟବିଚାର ଆଣନ୍ତୁ ବୋଲି ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି, ସପ୍ତମ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବାବେଳେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ" ଉତ୍ଥିତ ହୁଏ। ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶନ ସପ୍ତମ ମୋହରର ଉଦ୍ଘାଟନକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ସହିତ ସମନ୍ୱୟ କରେ; କାରଣ ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱରରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ସେ ତାହାର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ କରନ୍ତି। ଏକଥର ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ସହିଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ଆଉ ଏକଥର ରବିବାର ବିଧିର ସଙ୍କଟକାଳୀନ ରକ୍ତସ୍ନାନ ପାଇଁ।

> ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେପରି ତୁମେ ତାହାର ପାପମାନଙ୍କର ସହଭାଗୀ ନ ହୁଅ, ଏବଂ ତାହାର ମହାମାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ ନ କର। କାରଣ ତାହାର ପାପମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଯେପରି ତୁମକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥିଲା, ସେହିପରି ତାହାକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅ, ଏବଂ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ଦୁଗୁଣା ଦିଅ; ସେ ଯେ ପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା, ସେହି ପାତ୍ରରେ ତାହା ପାଇଁ ଦୁଗୁଣା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4–6.

ସାର୍ଡିସ୍‌ରେ ଯେ କେତେକ ଜଣେ ନିଜ ଜାମାକପଡ଼ାକୁ ଅଶୁଚି କରିନଥିଲେ, ସେମାନେ 1798 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଥିଆଟିରାର ଇତିହାସରୁ ବାହାରି ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ସାରେପ୍ତାର ବିଧବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯିଏ 1844 ମସିହାରେ ବିବାହକୁ ଯାଉଥିଲା।

> "ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆମର ମହାଯାଜକ ଭାବେ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ଦାନିଏଲ 8:14 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନଦିନବାସୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗମନ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ 7:13 ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ମଲାଖୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବବାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା—ଏ ସବୁ ଏକେ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା; ଏବଂ ଏହାକୁ ମଧ ମାଥିଉ 25 ର ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଉପମାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିବାହକୁ ବରଙ୍କ ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି।" The Great Controversy, 426.

ବିଧବା ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଶେଷ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଏଲିୟା ତାଙ୍କୁ ନିଜ ପାଇଁ ପରିବେଶନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ସେ ଥିଆଟୀରାର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକଙ୍କୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ "ଅଗ୍ନି" ପାଇଁ "ଦୁଇଟି କାଠି" ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା ସାର୍ଡିସର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକଙ୍କ ଦିଗକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଥିଲେ।

"ଦୁଇଟି ଲାଠି" ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଉଭୟ ଗୃହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ପୌତ୍ତଳିକତା ଏବଂ ପରେ ପାପାତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଦଳିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସରେ "ଗୋଟିଏ ଲାଠି" ଭାବେ ଏକତ୍ର ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲେ।

> ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, କହିଲେ, "ହେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର , ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଲାଠି ନିଅ ଓ ତାହାର ଉପରେ ଲେଖ, 'ଯିହୁଦା ପାଇଁ, ଏବଂ ଇସ୍ର ।ଏଲର ସନ୍ତ ।ନମାନେ, ତାହାର ସହଭାଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ'; ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଲାଠି ନିଅ ଓ ତାହାର ଉପରେ ଲେଖ, 'ଯୋଷେଫ ପାଇଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଫ୍ର ୟିମର ଲାଠି, ଏବଂ

> ଇସ୍ର ।ଏଲର ସମସ୍ତ ଗୃହ, ତାହାର ସହଭାଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ।' ତାହାପରେ ସେହି ଦୁଇଟିକୁ ଏକାଠି କରି ଗୋଟିଏ
> ଲାଠି କର; ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ହୋଇଯିବ। ଆଉ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ଜନତାଙ୍କ ର
> ସନ୍ତ ।ନମାନେ ତୁମକୁ ପଚାରିବେ, 'ଏହାଦ୍ୱ ।ରା ତୁମର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ତୁମେ ଆମକୁ କହିବ ନାହିଁ କି?' ସେତେବେଳେ
> ସେମାନଙ୍କ ୁ କହ, 'ପ୍ର ଭୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତ ି: ଦେଖ, ମୁଁ ଯୋଷେଫର ଲାଠିକୁ, ଯାହା ଇଫ୍ର ୟିମର ହାତରେ
> ଅଛି, ଏବଂ ତାହା ସହିତ ଇସ୍ର ।ଏଲର ବଂଶମାନଙ୍କ ୁ, ତାହାର ସହଚରମାନଙ୍କ ୁ, ନେବି; ଏବଂ ସେହି ଯିହୁଦାର ଲାଠି
> ସହିତ ତାହାକୁ ଏକ କରିଦେବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଗୋଟିଏ ଲାଠି କରିଦେବି; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ହାତରେ
> ଗୋଟିଏ ହେବେ।' ଆଉ ଯେ ଲାଠିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତୁମେ ଲେଖିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷ ୁ ସାମ୍ ନାରେ ତୁମ
> ହାତରେ ରହିବ। ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ୁ କହ, 'ପ୍ର ଭୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତ ି: ଦେଖ, ମୁଁ ଇସ୍ର ।ଏଲର ସନ୍ତ ।ନମାନଙ୍କ ୁ
> ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ, ଯେଉଁଠାକୁ ସେମାନେ ଯାଇଥିଲେ, ସେଠାରୁ ନେଇବି, ଏବଂ ଚାରିପଟୁ ସେମାନଙ୍କ ୁ
> ସଂଗ୍ର ହ କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବି। ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଇସ୍ର ।ଏଲର ପର୍ବତମାଳା ଉପରେ,
> ସେହି ଦେଶରେ, ଗୋଟିଏ ଜାତି କରିବି; ଏବଂ ଗୋଟିଏ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବେ; ଏବଂ
> ସେମାନେ ଆଉ କେବେ ଦୁଇ ଜାତି ହେବେ ନାହିଁ, ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଆଉ କେବେ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ରେ ବିଭକ୍ତ
> ହେବେ। ସେମାନେ ଆଉ ନିଜ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା, ନା ନିଜ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତ ୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା, ନା ନିଜ କୌଣସି ଅପରାଧ
> ଦ୍ୱ ।ରା ଆପଣମାନଙ୍କ ୁ ଅଶୁଚି କରିବେ; ବରଂ ଯେସବୁ ବାସସ୍ଥ ।ନରେ ସେମାନେ ପାପ କରିଥିଲେ, ସେସବୁଠାରୁ ମୁଁ
> ସେମାନଙ୍କ ୁ ଉଦ୍ଧ ।ର କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଶୁଚି କରିବି; ଏପରି ସେମାନେ ମୋର ପ୍ର ଜା ହେବେ, ଏବଂ ମୁଁ
> ସେମାନଙ୍କ ର ଈଶ୍ୱ ର ହେବି। ଆଉ ମୋର ସେବକ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା ହେବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
> ସମସ୍ତ ଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପାଳକ ହେବେ; ସେମାନେ ମୋର ବିଧିମାନଙ୍କ ରେ ଚାଲିବେ, ମୋର ନିୟମମାନଙ୍କ ୁ
> ପାଳନ କରିବେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ପ୍ର କାଶ କରିବେ। ଆଉ ମୁଁ ମୋର ସେବକ ଯାକୁବଙ୍କ ୁ ଯେ ଦେଶ
> ଦେଇଥିଲି, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ବାସ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶରେ ସେମାନେ ବାସ
> କରିବେ; ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ର ସନ୍ତ ।ନମାନେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ସନ୍ତ ।ନମାନଙ୍କ ର ସନ୍ତ ।ନମାନେ ଚିରକାଳ
> ସେଥିରେ ବାସ କରିବେ; ଏବଂ ମୋର ସେବକ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ର ଅଧିପତି ଚିରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ହେବେ। ଆଉ ମୁଁ
> ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତ ିର ଏକ ଚୁକ୍ତ ି କରିବି; ଏହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅନନ୍ତ ଚୁକ୍ତ ି ହେବ; ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ୁ
> ସ୍ଥ ।ପିତ କରିବି, ସେମାନଙ୍କ ୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିବି, ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ।ନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଚିରକାଳ ପାଇଁ
> ସ୍ଥ ।ପନ କରିବି। ମୋର ତମ୍ବୁ ମଧ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବ; ହଁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ର ଈଶ୍ୱ ର ହେବି, ଏବଂ ସେମାନେ
> ମୋର ପ୍ର ଜା ହେବେ। ଆଉ ଯେତେବେଳେ ମୋର ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ।ନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ରହିବ,
> ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଇସ୍ର ।ଏଲକୁ ପବିତ୍ର କରେ।" ଯିହିଜେ ଲ 37:15–28.

ଯେତେବେଳେ ଏଲିୟା ସାରେପ୍ତା ଛାଡ଼ି ଆହାବ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲକୁ କର୍ମେଲ ପର୍ବତକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ବାହାରିଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯେ ବିଧବା କଳିସିଆ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଯାଇଥିଲା, ସେ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ର ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ବିଧବାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଲକୁଡ଼ି ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲା। ସେହି ଦୁଇଟି ଲକୁଡ଼ିର ସଂଗ୍ରହ ହେଉଛି ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ସଂଗ୍ରହ, ଯାହା ଯିଶାୟା ସାତରେ ଚିହ୍ନିତ ଶେଷ ପାଞ୍ଚଷଷ୍ଟି ବର୍ଷର ଅବଧିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ 723 BC ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଶାଙ୍କ ଶାପ ଭୋଗ କଲା, ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ 677 BC ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଏକେଇ ଶାପ ଭୋଗ କଲା। 1844 ମସିହାରେ, ସେହି ଦୁଇଟି ପ୍ରାକୃତିକ ଜାତିର ଆଧାତ୍ମିକ ବଂଶଧରମାନେ ଏକ ଲକୁଡ଼ି, କିମ୍ବା ଏକ ଜାତି ଭାବରେ, ଏକତ୍ର ସଂଗ୍ରହିତ ହେଲେ।

ଯଦି ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ, ତେବେ ଯିହିଜିକଲ ଏହି ଦୁଇଟି କାଠିକୁ ଦୁଇଟି ଜାତି ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଜାତିରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି।

> କାରଣ ସିରିୟାର ମୁଣ୍ଡ ଦମାସ୍କସ୍, ଏବଂ ଦମାସ୍କସ୍ର ମୁଣ୍ଡ ରେଜିନ୍; ଏବଂ ପାଞ୍ଚଷଷ୍ଟି ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ଏଫ୍ରାଇମ୍ ଏପରି ଭାବେ ଭଙ୍ଗିତ ହେବ ଯେ ସେ ଆଉ ଜନସମୂହ ରୂପେ ରହିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ଏଫ୍ରାଇମ୍ର ମୁଣ୍ଡ ସମରିୟା, ଏବଂ ସମରିୟାର ମୁଣ୍ଡ ରେମଲିୟାର ପୁତ୍ର। ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହାଁ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ସ୍ଥିର ହେବ ନାହାଁ। ଯିଶାୟ ୭:୮, ୯।

ଯଦି ଆମେ ପଞ୍ଚଷଷ୍ଟି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମେ ସ୍ଥାପିତ ହେବୁ ନାହିଁ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଏଲିୟାଙ୍କ ପ୍ର ଟୀକାତ୍ମକତାକୁ ଆହୁରି ପ୍ର ସ୍ତୁତ କରିବୁ।